

Undringssamtale – en samtale med foreldre/foresatte når man blir oppmerksom/bekymret for et barn eller omgivelsene rundt barnet. Denne samtalen holdes så raskt som mulig etter at oppmerksomheten er oppstått. Fokus på tidlig dialog og involvering.

- Gjennomføres så tidlig som mulig
- Fordi saker er ulike, blir denne samtalen ofte ulik fra sak til sak. Her blir skjønn viktig. Samtalen kan være en planlagt og innkalt samtale, den kan også være kort, uformell, ved henting/levering, på telefon.
- Undringen bør være konkret (hva er det som faktisk er sett, hørt, observert,.....)
- Skal være en samtale hvor personalet ikke har en «fasit» eller holdning til hvordan saken er, men en undrende samtale (Hva kan det skyldes at...?)
- Skal være en samtale hvor personalet raskt kommer til saken, forteller kort om det de undrer seg over, og spør foreldrene om hva de tenker om dette

Forslag til struktur

1. Velkommen
2. Kort om bakgrunn for samtalen
3. Be foreldrene om innspill på hva de tenker om det de hører
4. Utforsk sammen med foreldrene hva observasjonen bunner i
5. Bli enige om mål og vurderingstidspunkt (Hva vil vi se? Når?)
6. Bli enige om hva som gjøres i første omgang
7. Tiltak

Etter en slik samtale holder den som har gjennomført samtalen tak i oppmerksomheten/bekymringen. Er det ikke grunn til videre oppmerksomhet avsluttes saken.

